

at den danske Gymnastik er god, men at den trænger til visse Suppleringer, som man vil tage fra det svenske System, men, at man ikke vil bortkaste vor gamle Gymnastik, som vi fra gammel Tid have her i Landet, og indføre noget Nyt, nemlig den svenske, man vil det ikke, fordi man mener, at den danske Gymnastik ved at optage disse Tillæg fra den svenske i fysiologisk og hygieinisk Henseende bliver ligesaa god som den svenske og tillige bevarer det Fortrin, at den i langt højere Grad giver Velilighed til at udvikle Børnenes Mod og Behændighed. Men af alt dette, at man ønsker noget Nyt, ønsker nogen Forandring, deraf følger ikke, at man saalænge man har det Gamle, ikke skulde søge at faae det benyttet saa godt som muligt, og tillige maa man dog betænke, at for den store Masse af Skoler her i Landet vil det ikke komme an paa, om det er det ene eller det andet System, hvorefter der læres, men paa, at de Døvelser, som foretages, i og for sig ere gode og blive gennemførte saa godt som muligt. Det vil først være for de Skoler, hvor Børnene have omtrent daglig Gymnastik, at det vil faae stor Betydning, om man bruger det ene eller det andet System. Hvad det angaar, at Ministeren havde den Forpligtelse at søge at gennemføre denne Kommissions Arbejder, da ligger det ogsaa Ministeriet paa Sinde, og, som jeg allerede sagde i Gaar, har Ministeriet allerede udsøgt den Plads, hvorpaa det nye Gymnastikinstitut skulde ligge, og naar det kommer saa vidt, at denne Plads er sikret os, skal det ikke vare længe, inden jeg skal fremkomme for den høie Rigsdag med de nødvendige Forslag til et saadant Centralinstituts Indrettelse. Jeg har nu svaret paa, hvad jeg fuldt ud har hørt af det ærede Medlems Foredrag, og kommer nu til Sangcirculæret. Hvad dette angaar, har jeg den Mening, at Bønderbørnene, som det ærede Medlem tog sig saa meget af, ikke ere saa dumme, som det ærede Medlem vilde gjøre dem. Jeg er overbevist om, at de meget smaa Fordringer, som i Sangregulativet ere stillede til dem, kunne de meget godt opfylde. (Bærent se n: De skulle lære Noder). Det, som Børnene skulle lære af Noder, er saa lidt, at det kan et velbegavet Barn lære paa omtrent een Time. Den Ting er vis. Det er i det Hele taget en Urimelighed uden Lige at ville fortælle, at dette Sangcirculære ikke med den største Lethed med en lille Smule god Billie kan gennemføres overalt. Det glæder mig, at det ærede Medlem dog vil indrømme, at jeg ikke særlig havde gjort Reflame for Sanginspektørens Bøger. Jeg har ellers ikke videre at sige om den Ting,

Jeg har forhørt mig om, hvad det ærede Medlem begyndte med, og det var jo Circulæret om Skolemøtter. Hvad det angaar, maa jeg hævde, at Udførelsen af dette Circulære kun har til Hensigt at gennemføre den bestaaende Lovgivning, hverken Mere eller Mindre; men det er ogsaa Ministeriets Mening, at denne Lovgivning bør gennemføres, hvis det i det hele taget ikke skal gaa nedad med den ikke store Kundstabsmængde, som forlanges af den almindelige Mands Børn her i Landet. Hermed vil jeg slutte, hvad jeg havde at sige til det ærede Medlem i Dag. Hvis jeg senere skulde faae Velilighed til at læse hans Foredrag, saa maa jeg ogsaa kan faae Velilighed til at høre mig videre.

Mesner: Vi ere vel nu komne saa vidt, at alle forstandige Folk anse god og nyttig Oplysning som den bedste Stat, Noget kan give Ungdommen. Samtidig dermed er det imidlertid ganske mærkværdigt at se, hvorledes Undervisningen i Landsbyhskolerne finder Sted. Det er jo saaledes alle os, som kjende en lille Smule til Undervisningen i Landsbyhskolerne, aldeles npiagtigt bekendt, at det er umuligt for den allerdygtigste Lærer at bibringe Børnene i den korte Tid, hvori de kunne søge Skolen, en saadan Undervisning, at den kan kaldes nogenlunde tilfredsstillende. Jeg betragter det derfor som paatvængende nødvendigt, at der bliver gjort noget alvorligt, at der bliver taget alvorlig fat paa denne Sag, og jeg mener, det er nødvendigt, at Staten i saa Henseende maa træde til. Jeg tillader mig at henstille til den høitæredede Minister for Kirke- og Undervisningsvæsenet, hvad og hvormeget der i saa Henseende bør gjøres. Jeg tør naturligvis ikke fremkomme med bestemte Forslag i den Retning, men jeg vil dog tillade mig med den Smule Kjendskab, jeg har til Bogeskolerne, at antyde, om det ikke vilde være rigtigt, at der oprettedes Bogeskoler rundt omkring i Landet ved Siden af Almue-skolen. Til disse Bogeskoler vilde da alle Smaabørn kunne blive henviste, altsaa udsøndrede fra Almue-skolen, og Lærernes Tid og Kræfter vilde derved fuldt ud kunne anvendes paa de store Børn. Som Forholdene nu faktisk ere, maa den største Del eller i alt Fald en meget stor Del af Lærernes Tid anvendes paa de smaa Børn, som nu komme i Skole, mangen en Gang uden at kunne enten stave eller læse. Den Tid, Lærerne derved vilde indvinde for de store Børn, vilde kunne hjælpe ganske udmærket til deres Fremgang i Skoleundervisningen, og samtidig dermed vilde, idet Børnenes Antal formindskedes i Skolen,